

Hoe houd je een plectrum vast

Een **plectrum** (meervoud: *plectrums* of *plectra*) is een plat stukje plastic, been of ander materiaal dat tussen duim en wijsvinger wordt gehouden en waarmee de snaren van een tokkelinstrument zoals een banjo, mandoline of gitaar kunnen worden aangeslagen. De tiende-eeuwse Byzantijnse encyclopedie Suda stelt dat het plectrum in de 6e eeuw v.Chr. is uitgevonden door de Griekse lierdichteres Sappho.

Plectrums worden gemaakt in allerlei vormen, kleuren en diktes. Tegenwoordig is een plectrum meestal van kunststof, maar ook houten en stenen plectrums worden gebruikt. Vroeger werden zij onder andere van schildpadschild vervaardigd. De dikte varieert tussen de 0,38 en 3 millimeter; een specifieke grootte is niet te geven. De keuze voor een plectrum zal mede afhangen van de manier van spelen.

Bron: Wikipedia

De plectrum leg je op de wijsvinger aan de zijkant. Deze moet dezelfde kant op wijzen als de wijsvinger.

Daarna zet je de duim over de plectrum. Er mag nog een klein stukje van de plectrum uitsteken. Let op, in het begin voelt het vasthouden van een plectrum niet echt comfortabel. En soms heb je de neiging om ook de middelvinger te gebruiken om de plectrum vast te houden. Dit moet je écht zien te voorkomen.

De kunst van het vasthouden van een plectrum is dat je deze niet te stevig vast gaat houden maar dat bij de slagjes de plectrum een beetje meebeweegt. Als je dit niet doet, dan ligt de plectrum binnen de kortste keren op de grond, of in de klankkast van je akoestische gitaar (altijd leuk om er weer uit te proberen halen).

Zorg er ook voor dat je gitaarspeelt vanuit de pols. Schouders ontspannen laten. En natuurlijk mag je arm best bewegen maar zorg ervoor dat je niet uitsluitend uit je arm gaat spelen.